

og derved ifører de sig Bryllupsklædningen og beholder den paa. Og naar Herren ransager dem og skænker dem sin Godkendelse, er dette afbildet ved, at de som en Skare modtager eller kommer ind under hans Retfærdigheds Kappe.

⁶⁶Herren tiltaler den Mand, der ingen Bryllupsklædning havde paa, og siger: »Ven! hvorledes er du kommet herind og har ingen Bryllupsklædning paa?» Bibelen viser, at Herren kun tre Gange brugte dette Ord »Ven«, og i hvert Tilfælde var det rettet til en, som gav sig ud for at være en sand og trofast Herrens Efterfølger.

⁶⁷Herren brugte dette Ord, da han talte til ham, der klagede og knurrede imod Herren over den Belønning, han havde faaet. (Matthæus 20, 13) Han brugte det samme Ord, da han tiltalte Judas, som bekendte sin Trofasthed mod Herren, og som blev en Forræder. (Matthæus 26, 50) Han bruger det i denne Lignelse ved Tidsalderens Afslutning til en Klasse, som giver sig ud for at være hans Tjenere, men som har undladt og nægtet at lyde ham, og som derfor er ulydige. Det kan da med Rette siges, at dette Ord bruges ironisk eller som en Talemaade, der betyder det modsatte af Ordets bogstavelige Mening.

⁶⁸Der kan være nogle, som er indviet til Herren, som har Kundskab om Sandheden, og som læser *Vagttaarnet*, men ikke kan godkende dets Indhold. Vi har ingen Strid med disse. Der kan være nogle, som paastaar, at de elsker Herren, men ikke tror, at *Selskabet* udfører Herrens Arbejde, og som modstaar *Selskabet* og dem, der arbejder sammen i det. De har Ret til at have denne Mening. Vi vil ikke trættes med dem. Men det forekommer os, at vi med Sandhed kan sige, at alle, som elsker Herren og hans anden Nærværelse, og som med Glæde forventer at blive af Brudeklassen, maa have *Frimodighed paa denne Dag til at forkynde hans Riges Budskab, at forkynde Kongen og hans Rige og saaledes vise deres Kærlighed til ham.*

⁶⁹Enhver maa selv dømme om, hvorvidt der er noget andet Legeme af Kristne paa Jorden end *International Forening for Bibelstudium og Vagttaarnets Bibel- og Traktatselskab*, som frimodigt forkynder Herrens Riges

Budskab og forsøger at adlyde hans Befalinger ved at bringe dette Budskab ud til alle Dele af Jorden.

⁷⁰Da vi tror, at Bibelen tydeligt lærer, at glad Tjeneste for Herren er nødvendig for at modtage hans Godkendelse nu, har vi deri Undskyldning nok for at opfordre alle, som paastaar, at de er indviet til Herren, hvad enten de er enige med os eller ikke, til hurtigt at tage Del i Herrens Tjeneste og gaa ud og med Glæde forkynde andre hans Riges Budskab. Herrens Glæde er nødvendig og er en Styrke fra Herren for hver den, som vil vinde hans Godkendelse.

SPØRGSMAAL TIL BERØASTUDIUM

Hvad er Retfærdighed? Hvorledes opnaar vi den? Er Retfærdighedens Kappe noget andet? Hvem er det, der modtager Kappen? 1. 2.

Hvorledes bruges Udtrykkene »Frelsens Klædebon« og »Retfærdighedens Kappe« i Bibelen? Hvorledes anvendes Ordet »Klædebon«? 3-15.

Forklar hvad der menes med en Kappe. 16-23.

Hvad gælder Udtrykket »Retfærdighedens Kappe«, og hvad betyder det? Hvad gælder Udtrykket »Klædebons«, og hvad betyder det? 25-27.

Hvornaar bliver de hellige godkendt? 28-30.

Fra hvilket Tidspunkt gælder Psalme 50, 5? 31-33.

Hvad bestaar »Templet« af? Foregaar der nu en særlig Ransagelse og Dom over Herrens Folk? 34-38.

Hvem er det, der hører de Ord, der giver Udtryk for Guds Godkendelse? 39. 40.

Hvornaar blev Eliasgerningen afløst af Elisagerningen? Hvad opnaas af dem, der forstaar denne Forandring? 41. 42.

Hvorlænge vil Herren fortsætte med denne særlige Ransagelse? Hvornaar begyndte disse Ting at gaa op for Herrens Folk? 43-45.

Hvis vi mister vor glade Hengivenhed for Herren, hvad beviser det saa? 46. 47.

Er »Bryllupsklædningen« noget andet end »Frelsens Klædebons« og »Retfærdighedens Kappe«? 48-51.

Hvilket Budskab har de navnkristne spottet? Hvorledes blev Sendebudene behandlet? Hvad gør Herren? 52-58. 65.

Hvem ifører sig Bryllupsklædningen? Hvem tager den af? Hvad vil det sige at iføre sig den? 59-64.

Hvorledes tiltalte Herren ham, der ingen Bryllupsklædning havde paa? Hvorledes brugte han Ordet »Ven«? 66. 67.

Er det ikke rimeligt, at de, der læser *Vagttaarnet*, som kender Sandheden, og ved, hvor vi er paa Tidens Strøm, nu med Frimodighed skulde forkynde Kongen og hans Rige? 68-70.

(The Watch Tower 1. Februar 1925.)

JUBELAARET

FOR en Del Aar siden gravede et Selskab i Kalifornien en Skakt paa en Minelod. Efter at man var naaet ned til en betydelig Dybde, kom Selskabet i finansielle Vanskeligheder og forlod Minen. Senere overtog et andet Selskab den, gravede dybere ned og fandt Guld i Overflod og solgte Minelodden for over 5 Millioner Dollars. En ganske god Betaling for en forladt Mine! Hvad mon de første Ejere har tænkt?

²Bibelen er længe blevet betragtet som en Kundskabsmine. Mange Teologer har arbejdet mere eller mindre paa den og har skaffet sig en hel Del historisk Underretning og andre Oplysninger; men de fleste sekteriske Selskaber er nu kommet i teologiske Vanskeligheder og har forladt Bibelen.

³Men nidkære Bibelstudenter har overtaget Minen og sænker Undersøgelsens Skakt dybere og dybere ned og

finder rige Forraad af værdifuld Oplysning og Underretning. Apostelen Paulus siger i Romerne 15, 4: »Thi alt, hvad der er skrevet tilforn, det er skrevet til vor Belæring, for at vi skal have Haabet ved Udholdenheden og Skrifternes Trøst.« I sit første Brev til Korinthierne (10, 11) skriver han: »Men dette skete dem forbilledligt, men det blev skrevet til Advarsel for os, til hvem Tidernes Ende er kommet.« Guds Handlemaade med Israels Børn var forbilledlig og skulde danne Billeder af kommende Ting; og Gud drog Omsorg for, at der blev nedskrevet en Beretning herom, som blev opbevaret gennem alle disse Aarhundreder, skønt den har været skjult under den mørke Middelalders mange Brokker. Gud har ladet denne Beretning opbevare i en bestemt Hensigt, og han har bestemt, at den skulde være til Velsignelse for hans Folk ved Evangelietidsalderens Afslutning.

LOVEN OM JUBELÅRET

⁴Apostelen Paulus siger udtrykkeligt, at Moseloven og Jødernes nationale Erfaringer var Forbilleder paa »de kommende Godere«. Profeten Daniel skildrede Endens Tid med følgende Ord: »De forstandige skal forstaa.« Denne Kundskab er en Del af »Hjelmens« og tjener til at beskytte Hovedet. — Efeserne 6, 17.

⁵En af de betydningsfulde Love, som blev givet til Israellitterne, findes gengivet i 3 Mosebog 25, 1-13 og kendes under Navnet Loven om Jubelaaret. »Og Herren talte til Moses paa Sinajs Bjerg og sagde: Tal til Israels Børn og sig til dem: Naar I kommer ind i det Land, jeg vil give eder, da skal Landet have en Sabbatshvile for Herren. I seks Aar skal du tilsaa din Ager, og i seks Aar skal du beskære din Vingaard og indsamle dens Grøde. Men i det syvende Aar skal der være en højhellig Sabbat for Landet, en Sabbat for Herren; du skal ikke tilsaa din Ager og ikke beskære din Vingaard. Hvad der vokser af sig selv i din Høst, skal du ikke indhøste, og Druerne paa din ubeskaarne Vinstok skal du ikke afhøste; det skal være et Sabbatsaar for Landet. Og hvad der vokser paa Landets Sabbat, skal være til Føde for eder, for dig og for din Tjener og for din Tjenestepige og for din Daglønner og for den, som holder til hos dig, de fremmede hos dig; og for dit Kvæg og for de vilde Dyr, som er i dit Land, skal al dets Grøde være til Føde.

⁶Og du skal tælle dig syv Sabbatsaar, syv Aar syv Gange, saa at de syv Sabbatsaars Dage bliver ni og fyrrer Aar. Og du skal lade en Basunklang lyde gennem Landet i den syvende Maaned paa den tiende Dag i Maaneden; paa Forligelsens Dag skal I lade en Basun lyde gennem hele eders Land. Og I skal holde det 50. Aar helligt, og I skal udraabe Frihed i Landet for alle dem, som bor deri; et Jubelaar skal det være eder, og I skal komme igen, hver til sin Ejendom, og komme igen, hver til sin Slægt. Et Jubelaar skal det 50. Aar være eder; I skal ikke saa, og I skal ikke høste det, som vokser af sig selv i det, og I skal ikke afhøste de ubeskaarne Vinstokke i det. Thi det er et Jubelaar, helligt skal det være eder; af Marken skal I æde dens Grøde. I dette Jubelaar skal I komme igen, hver til sin Ejendom.«

⁷Med andre Ord, hvert 50. Aar skulde være et Aar, hvori de foregaaende 49 Aars mere eller mindre udviklede Forhold blev omordnet og udjævnet, og hvori alle skulde genoprettes eller genindsættes i deres Frihed og tidligere Ejendomme. Formaalet med denne Lov var, at hvert 50. Aar skulde hele Folket begynde paa ny, frie og lige stillet, saa at ingen Jøde var i en andens Tjeneste og ingens Arv i en andens Besiddelse. Jehova sagde, at Landet var hans; og det var kun ved hans Naade og Gunst, de havde faaet Lov til at være i Besiddelse af Landet.

⁸Straffen for Ulydighed mod denne Lov var streng, som det berettes i 3 Mosebog 26, 26-35. »Og jeg vil lægge Landet øde, saa eders Fjender, som bor i det, skal forfærdes over det. Men eder vil jeg sprede blandt Hedningerne og drage Sværdet ud efter eder; og eders Land skal vorde øde, og eders Stæder skal vorde en Ørk.

⁹Da skal Landet gøre Fyldest for sine Sabbatsaar alle de Dage, det ligger øde, medens I er i eders Fjenders Land; da skal Landet hvile og gøre Fyldest for sine Sabbatsaar. Alle de Dage, det ligger øde, skal det have Hvile, den Hvile, som det ikke fik i eders Sabbatsaar, da I boede i det.«

¹⁰Beretningen siger ikke, at Jehova gav Moses Under-

retning om, at denne Lov skulde være et Forbillede, og heller ikke, at han tilkendegav, hvorlænge Jøderne skulde holde den. Men ud fra Jeremias 25, 11. 12 og 29, 10 og fra Daniel 9, 2 faar vi at vide, at det var Guds Hensigt, at Forbilledet skulde være i 70 Jubelaarsperioder.

¹¹Hvis Jubelaarene blot var Forbilleder, maatte der altsaa komme en Tid, hvor de skulde ophøre, for at Modbilledet kunde begynde. Det er derfor nødvendigt for den alvorlige Bibellæser at lægge Mærke til det kronologiske Træk, der er berettet, ligesom det sikkert ogsaa maa være berettet til Gavn for ham, da det ellers ikke vilde være blevet nedskrevet. Det er nu ikke vanskeligt at forstaa dette. Halvfjerds Jubelaarskredse paa halvtres Aar hver giver ialt 3500 Aar. Israels Børn kom ind i Kanaans Land i Foraaret 1575 f. Kr. Hvis vi fra de 3500 Aar trækker de 1575 Aar, der ligger forud for Kristi Fødsel, faar vi 1925 som det Antal Aar, der ligger efter Kristi Fødsel. Hvis Jøderne var forblevet trofaste mod deres Pagt, vilde Aaret 1925 e. Kr., som begynder i Efteraaret 1924 og ender det følgende Efteraar, have været deres sidste forbilledige Jubelaar.

¹²Israellitterne kom ind i Landet ved Paasketid, om Foraaret. De skulde samme Aar begynde at tælle fremad til Jubelaaret. Paasken var paa en særlig Maade knyttet til de førstefødte, der var et Forbillede paa Evangelietidsalderens Menighed. De førstefødte blev senere udvekslet mod Levi Stamme, der ikke ejede nogen Del af Landet. (4 Mosebog 3, 11. 12; 18, 24) Foraaret skulde ogsaa være Aarets Begyndelse for Jøderne, for at adskille dem fra de omboende Nationer, der begyndte Aaret i Efteraaret, ligesom Jøderne ogsaa tidligere havde gjort.

¹³Men Loven anerkendte ogsaa et Regnskabsaar, der begyndte med Forsoningsdagen, i den modsatte Ende af Aaret. Forsoningsdagens Ofre var for hele Israel og ikke særligt for de førstefødte. Jubelaarsloven var særligt et Forbillede paa hele Verdens Genoprettelse; det var derfor ganske passende, at Jubelaarsbasunerne skulde lyde i Forbindelse med Forsoningsdagens Tjeneste, paa den tiende Dag i den syvende Maaned, omkring ved den 1.—10. Oktober efter vor Kalender.

¹⁴Jøderne skulde begynde at regne Aaret fra det Tidspunkt, da de kom ind i Landet; den første Forsoningsdag vilde derfor indtræde blot seks Maaneder efter, at de var kommet ind i Landet. Disse Maaneder vilde da blive regnet for det første Aar, og det følgende Aar fra dette Efteraar vil blive det andet og saa fremdeles. Det første Aar vilde da i Virkeligheden kun blive seks Maaneder; men derefter vilde hvert Aar være fuldstændigt, fra Forsoningsdag til Forsoningsdag. Det Aar, der saaledes begyndte om Efteraaret, er blevet kaldt det verdslige Aar, til Adskillelse fra det religiøse Aar, der begyndte om Foraaret. I Palæstina er Saanings-tiden om Efteraaret og Høsttiden om Foraaret. Pinsens Førstegrøde blev frembaaret 50 Dage efter Paasken. Der er ingen bibelsk Grund til at tro, at Jubelaaret begyndte om Foraaret, seks Maaneder efter at der var blevet blæst i Basuner paa Forsoningsdagen; men det begyndte om Efteraaret, straks efter at der var blæst i Basun.

HVIS JØDERNE VAR I PALÆSTINA

¹⁵Hvad kunde vi da vente, der vilde ske blandt Jøderne i Løbet af 1925, hvis de endnu havde været i

Palæstina og havde været tro i alle disse 3500 Aar? Omkring ved den 10. Oktober 1924 vilde Præsterne og Levitterne være begyndt at blæse i Jubelbasunerne ud over hele Judæa for at forkynde, at en ny Jubelaarskreds paa 49 Aar var endt, at Genoprettelsens Tid var kommet, og at alle jødiske Slaver skulde gives fri og alle indsættes i deres Ejendomsrettigheder. Alle Jøder, der boede uden for Palæstina, vilde skynde sig tilbage og gøre Fordring paa deres Rettigheder. Hedningerne vilde ikke have følt nogen særlig Interesse for alt dette. Maaske vilde det være blevet fortalt nogle af dem, at store Velsignelser vilde blive dem til Del, saa snart dette Jubelaar var endt; men da Hedningerne jo har været uden Gud i 6000 Aar, vilde de ikke nære ret megen Tiltro til saadanne Meddelelser. De vilde være alt for meget interesseret i deres egne Planer og vilde rimeligvis mene, at det var anmassende af Jøderne at paastaa, at Universets Gud vilde bruge Israels lille Nation som Kanal til at føre Velsignelser til de store og mægtige Nationer i Verden.

¹⁶Men hvis Jøderne saaledes havde gjort deres Bædste for at holde Guds Lov, vilde de uden Tvivl have været glade for og ivrige efter at bringe Naadens Budskab til Hedningerne, saa snart de fik Befaling til at gøre det.

HAR GUD FORANDRET SIN PLAN?

¹⁷Men Jøderne som Folk er ikke i deres Land og kan ikke holde 1925 som et Jubelaar. Har Gud da forandret sin Tidsplan med det modbilledlige Jubelaar? Vi finder intet Skriftsted, der viser, at han har det. Tværtimod viser de haandgribelige Kendsgerninger rundt om os, set i Profetiens Lys, at han udfører sin oprindelige Plan til den nøjagtige Tid. Hvad kan vi da med Rimelighed vente os i 1925 og de Aar, der følger umiddelbart derefter?

¹⁸De Udtryk, som benyttes i 3 Mosebog 26, 34 i Grundteksten, indbefatter, at Gud saa at sige lagde en Behæftelse paa 70 Sabbatsaar, Hvileaar, paa Landet, som han sagde var hans. Denne Hæftelse var Prisen for deres Leje af eller Ophold i Landet, og hvert halvtresindstyvende Aar skulde der betales eet Aar.

¹⁹Da Landet altsaa ikke kunde gives fri, før Behæftelsen var fuldt ud betalt, og Jøderne ikke har været i Stand til at foretage nogen Udbetaling i næsten to Tusind Aar, hvorledes kan vi da sige, at Forbilledet ikke kunde høre op, før Modbilledet begynder? Svaret findes i den anførte Tekst, 3 Mosebog 26, 34-35. Gud opkrævede hele Gælden paa de 70 Hvileaar for Landet paa een Gang og ikke ved det Afbetalingsssystem, der først var truffet Foranstaltning for.

²⁰Gud sendte Babylons Konge Nebukadnesar som sin Optræder for at forlange Betalingen. Vi finder en fuldstændig Beretning herom i 2 Krønikebog 36, 17-21: »Da førte han [Gud] Kaldæernes Konge op imod dem; ... altsammen gav han i hans Haand. Og alle Guds Hus's Kar, de store og de smaa, og Herrens Hus's Skatte og Kongens og hans Øverstes Skatte, altsammen førte han [Nebukadnesar] til Babel. Og de opbrændte Guds Hus og nedbrød Jerusalems Mur, og alle dets Paladser opbrændte de med Ild, og alle dets kostbare Kar blev ødelagt. Og dem, som var blevet tilovers fra Sværdet, bortførte han til Babel, og de blev hans og hans Sønners Tjenere, indtil Persiens Rige fik Herredømmet, for at Herrens Ord ved Jeremias's Mund skulde blive opfyldt,

indtil Landet havde gjort Fyldest for sine Sabbatsaar [Rotherhams Oversættelse siger: *indtil Landet havde afbetalt sine Sabbatsaar*]; alle Ødelæggelsens Dage havde det Hvile, indtil halvfjerds Aar var fyldt.« De fulde halvfjerds Hvileaar, som Loven krævede, var blevet indkasseret, hvad enten Jøderne havde holdt deres Del eller ikke.

²¹I denne Forbindelse er følgende Kommentar af Josephus af Interesse:

»De, der tilhørte de ti Stammer, blev bortført fra Samaria af Assyernerne i Kong Hoseas's Dage. Derefter blev de af de to Stammer, som var tilovers, da Jerusalem var indtaget, bortført af Nebukadnezar, Babylons og Kaldæas Konge. Salmanasser bortførte Israelitterne fra deres Land og anbragte i Stedet for Kutæerne, der tidligere havde boet i det Indre af Persien og Medien; de blev derefter kaldt Samaritanere, fordi de tog det Lands Navn, som de blev flyttet til. Men Babylons Konge, som bortførte de to Stammer, anbragte ikke andre Folk i deres Land. Derved kom hele Judæa og Jerusalem og Templet til at ligge øde hen i halvfjerds Aar.« — »Antiquities«, 10. Bog, Kap. 9.

BETALINGEN BLEV KRÆVET PAA DET FASTSATTE TIDSPUNKT

²²Skønt Nebukadnezar havde belejret Byen i atten Maaneder, blev Jerusalem ikke indtaget før den 9. Juli 606 f. Kr. (Jeremias 39, 2; 52, 6. 12-14) Det kan med Rette siges, at da var det, at Betjenten oplæste Stævningen for den forsømmelige Skyldner. Omkring ved den 10. August (2 Kongebog 25, 8) blev Byen fuldstændig ødelagt og Folket ført som Fanger til Babylon; og Jerusalem og Judæa blev derved uden Indbyggere (Jeremias 44, 6) som forudsagt, med Undtagelse af nogle faa af de fattigste, der fik Lov til at blive, under Gedalja som Statholder. Men han blev snart slaaet ihjel, og de øvrige blev saa forskrækkede, at de flygtede til Ægypten i den syvende Maaned. — Jeremias 41.

²³Da Gælden til Landet var blevet fuldt ud inddrevet, opfyldte Gud sit Løfte og aabnede Udvej for, at hans Folk kunde vende tilbage til deres eget Land. Persiens Konge Kyrus var Guds Redskab til dette Værk. I sit første Regeringsaar, 536 f. Kr., udstedte han et kongeligt Edikt, der tillod alle Jøder i Babylon at vende tilbage til Judæa og genopbygge deres Tempel i Jerusalem. Omtrent 50000 vendte tilbage under Anførsel af Serubabel.

²⁴Det nøjagtige Tidspunkt, da denne Skare forlod Babylon og ankom til Judæa, er ikke bestemt angivet; men Klimaforholdene i Babylon vilde hindre dem i at rejse ret meget tidligere end den første Maaned i det jødiske Aar, eller omkring ved første April. Det vilde tage mindst fire Maaneder at gøre denne Rejse med deres Familier og Hjørde. Otte og tres Aar senere foretog en anden Skare den samme Rejse, anført af Esra. Uden Tvivl havde de de samme Erfaringer. De forlod Babylon omkring den første April og ankom til Jerusalem den første Dag i den femte Maaned, fire Maaneder senere, omkring ved den første August. (Esra 7, 8. 9) Den første jødiske Maaned svarer til vor April, den næste til Maj, den tredje til Juni, den fjerde til Juli og den femte til August. Den første Skare under Serubabel i 536 f. Kr. maa have rejst praktisk talt paa samme Tid og være

ankommet til Judæa i Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August.

²⁵Ved Hjemkomsten fandt Jøderne, at deres Land stadig laa øde, deres Byer ubeboede og deres Huse tomme. Alt dette havde ligget øde i fulde halvferds Aar. Der vilde hengaa nogen Tid med at rense Husene og gøre dem beboelige og istandsætte Bymurene. Dog var de snart saaledes bosat, at det kunde siges, at da »boede Præsterne og Levitterne og nogle af Folket og Sangerne og Portnerne og Tempeltjenerne i deres Stæder, og hele Israel i deres Stæder«. »Og da den syvende Maaned kom, og Israels Børn var i Stæderne, forsamlede Folket sig som een Mand i Jerusalem.« (Esra 2, 70; 3, 1) Jerusalem laa i Ruiner, men de samledes dér for at ofre Forsoningsdagens Ofre, saaledes som Loven foreskrev. — 3 Mosebog 16, 29-31.

²⁶Dette er et meget stærkt Bevis for, at de maa være ankommet til Judæa i Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August. De blev bortført fra deres Land i Juli—August 606 f. Kr. og vendte tilbage i Juli—August 536 f. Kr.; de 70 Aars Liggen øde, det Hvile- eller Sabbatskrav, som Loven havde paa Landet, blev dermed sluttet nøjagtigt, der blev hverken taget mere eller mindre. Dette er atter et Bevis for Nøjagtigheden i Guds Tidsplaner. Naar Tiden var saa klart afmærket i Forbilledet, baade ved Begyndelsen og Afslutningen, er det da ikke rimeligt at vente, at Begyndelsen til Modbilledet, det store Jubelaar, vil være lige saa tydeligt afmærket?

DE »SYV TIDER« BEGYNDTE I JULI—AUGUST 606 F. KR.

²⁷Det var en streng Straf, der kom over Jøderne, fordi de ikke paa rette Maade holdt deres Jubelaar; dog tales der i 3 Mosebog 26, 18. 21. 24. 28 om »syv Tider« med yderligere Straf, hvis Jøderne forsømte at holde Loven, som de ved deres Pagt var gaaet ind paa at holde. Ved Hjælp af den Nøgle, som findes i andre Skriftsteder, har Bibelstudenterne længe vidst, at de »syv Tider« er syv symbolske eller profetiske Aar paa tre Hundrede og tres Dage, idet hver Dag staar for et helt Aar efter bogstavelig Tid. Syv Tider bliver saaledes 7×360 eller 2520 Aar. I Lukas 21, 24 siger Jesus, at Jerusalem, der staar som Udtryk for den jødiske Nation, skulde være nedtraadt, være under Hedningernes Herredømme, »indtil Hedningernes Tider fuldkommes«. Nationen kom fuldstændig under Hedningernes Herredømme ved Nebukadnezars Haand i Juli—August 606 f. Kr. 2520 Aar derefter vilde blive Aaret 1914 e. Kr. Saa tydeligt som i 1876 og 1877 blev det paavist, at Bibelen havde forudsagt, at Hedningernes Tider skulde ende i 1914. Mange Bibelstudenter forkyndte, at 1914 vilde blive Verdens Ende, ikke at Jorden da skulde ødelægges, men at da skulde Tidsalderens Ende, Afslutningen paa Hedningernes Herredømme, komme.

²⁸Mange kan erindre, at allerede i 1890 gik der Rygter om en stor europæisk Krig. Nationerne begyndte da at ruste sig til Krig. Men Aar efter Aar blev Krigen forsinket, indtil man begyndte at tro, at en Krig aldrig kunde komme. Der er blevet sagt, at Tyskland beredte sig til og ventede Krig i 1912. Men 1912 gik, og der kom ingen Verdenskrig. Mange bemærkede, at Krigen var blevet holdt tilbage som af en usynlig Magt; og det var ogsaa rigtigt. Og pludselig, næsten som et Tor-

denbrag fra en klar Himmel erklærede Østerrig den 28. Juli 1914 det lille Serbien Krig. I Løbet af to Dage erklærede Rusland Østerrig Krig for at beskytte sin Forbundsfølge Serbien. Tyskland sluttede sig øjeblikkelig til Østerrig imod Rusland. England og Frankrig skyndte sig med at komme Rusland til Hjælp. Saa hastigt blev Krigens Blodhunde sluppet løs, at den femte August var alle de betydeligste Nationer i Europa i dødelig Krig; og Arbejdet med Hedningernes Fordrivelse begyndte.

HVORFOR SKULDE DET VÆRE JULI—AUGUST?

²⁹Vi forstaa nu, hvorfor Tyskland ikke kunde begynde Verdenskrigen i 1912. Guds Tid var endnu ikke inde. Hedningernes Tider var endnu ikke fuldt udløbet, og Gud vilde være lige saa nøjagtig med Hedningerne, som han havde været med de 70 Aar, i hvilke Landet laa øde. Det var af samme Grund, at Herredømmet først blev frataget Hedningerne i JULI—AUGUST. Det var i JULI—AUGUST 606 f. Kr., at Hedningerne havde faaet fuldstændig Herredømme over Verden; og nøjagtig 2520 Aar senere, i selv samme Maaned i Aaret, begyndte Arbejdet med at sætte dem ud. I dette Tilfælde lod Gud Hedningernes Vrede mod hverandre virke som Redskab til at sætte dem ud.

TALLET TI I BIBELEN

³⁰Tallet ti bruges ofte i Bibelen, og der er øjensynlig knyttet en særlig Betydning til det. Der tales om ti Jomfruer, ti Tjenere, ti Pund, ti Talenter, ti Konger, ti Kroner, ti Horn o. s. v., og Udtrykket indbefatter Tanken om Helhed eller Fuldstændighed eller en Afslutning. Det samme gælder uden Tvivl med Hensyn til ti Aar.

³¹Ti Aar fra 1914 fører til 1924. Hvis Jøderne havde været i deres Land, vilde vi have ventet, at de skulde begynde at blæse i de forbilledlige Jubelaarsbasuner omkring ved den 1. Oktober 1924 for at forkynde, at Aaret 1925 var Jubelaar. Da Gud krævede Betaling af Gælden, præsenterede han Fordringen i Juli—August i Stedet for i Oktober. Gælden blev betragtet som fuldt ud betalt i Juli—August. Den samme Tid paa Aaret blev særlig betegnet ved Hedningetidernes Begyndelse og Afslutning. Hvorfor skulde Gud saaledes særligt afmærke denne Tid paa Aaret i Forbindelse med det forbilledlige Jubelaar, hvis det ikke var for særligt at henvende vor Opmærksomhed paa denne Tid? Vi tror, at det var dette, han havde for Øje, og at han nu har aabnet sin Hensigt.

TALLET SYV I BIBELEN

³²Bibelstudenterne ved, at Tallet syv ofte har en ganske særlig Betydning i Bibelen. Læg Mærke til hvor mange Gange det bruges i Aabenbaringen og i Forbindelse med Jubelaaret. Alle, som var knyttet til Arbejdet i 1916, vil erindre, at der indtraadte Vanskeligheder næsten umiddelbart efter Broder Russells Død. Det var dog ikke før syvende Bind udkom, at Vanskelighederne naaede deres Højdepunkt. Det var den syttende Juli 1917, at »Den fuldbyrdede Hemmelighed« blev uddelt til Bethelfamilien; og det var paa den Dag, Vanskelig-

hederne paa Bethel blev store og udviklede sig, indtil mange, som havde været meget virksomme i Arbejdet i flere Aar, drog sig helt bort fra yderligere Virksomhed i Forbindelse med *Selskabet*. Den 17. Juli 1917 var derfor en afmærket Dato.

COLUMBUSKONVENTET

³³Bibelstuderne Verden over har i nogle Aar henledt Opmærksomheden paa Bibelens Profetier om, at denne Verden (Tidsalder) er ved at forsvinde, og at det store modbilledlige Jubelaar for Verden er for Haanden, og at 1925 vil blive et bemærkelsesværdigt Aar. International Forening for Bibelstudium har afholdt mange Generalkonventer for nylig, i Særdeleshed to i Cedar Point, Ohio, i 1919 og 1922. 1924 syntes at være et gunstigt Aar til Afholdelsen af et nyt; og mange Venner spurgte, om der ikke kunde blive afholdt et paa et eller andet centralt og passende Sted. Nogle foreslog Cedar Point, da det var bekvemt og centralt beliggende, og mange gode Minder var knyttet dertil.

³⁴Som Følge af disse Forslag blev Sagen taget under Overvejelse; og tidligt paa Aaret traadte *Selskabet* med det for Øje i Forhandling med Bestyrelsen for Etablissementerne. Begge de foregaende Konventer var blevet holdt i September, i den Uge, der følger efter »Arbejds Dage». Det var Tanken at faa det samme Tidsrum denne Gang, nemlig fra den 2den til den 9ende September. Vi blev forbavset over, at skønt vi ansøgte allerede i Februar, havde et andet Selskab et Lejemaal for denne Uge, og Bestyrelsen kunde ikke tilbyde os noget tidligere Tidspunkt end den følgende Uge, fra den 9ende til den 16de September. Det var temmelig sent og vilde være uheldigt for mange.

³⁵Grunden til, at vi søgte at faa Tidspunktet i September, var den, at Cedar Point sædvanligvis slutter sin Sæson med »Arbejds Dage», den 1ste September, og Anlæggene og Bygningerne er ikke store nok til at rumme de sædvanlige Gæster og vort Konvent samtidig. Vi kunde dog aabenbart ikke ordne det bedre, og Forhandlingerne var skredet saa vidt frem, at der i Slutningen af Marts var opsat en Kontrakt, der blot ventede paa den endelige Undertegnelse. Vi havde telegraferet for at forhøre, om det skulde være muligt at faa et tidligere Tidspunkt.

³⁶Imidlertid hørte Handelskammeret i Columbus, Ohio, at I. B. S. A. havde i Sind at holde Generalkonvent i dette Aar. Ved sin Formand, Mr. H. B. Dickson, sendte det os følgende Telegram:

Columbus, Ohio, 28. Marts 1924.

J. F. Rutherford, I. B. S. A., 124 Columbia Heights,
Brooklyn, N. Y.

Columbus Convention Association indbyder internationale Bibelstuder til at afholde Generalkonvent i Columbus, Ohio, 20-27 Juli. Tilbyder frit Lokale midt i Byen, 4000 Siddepladser; Coliseum paa Udstillingsomraadet, 14000 Siddepladser, og andre Lokaler; ogsaa Restaurations- og Toiletlokaler paa Omraadet. Omraadet beliggende seks Kareer fra Universitets-Stadion, rummer 65000. Tilbudet gælder indtil 1. April. Imødeser med Glæde deres Komme.

(Underskrevet) H. B. Dickson.

³⁷I Løbet af tyve Minutter fik vi Svar fra Cedar Point, at de ikke kunde tilbyde noget tidligere Tidspunkt. Tilbudet fra Columbus var at foretrække paa mange Maader. Tiden fra 20. til 27. Juli vilde være udmærket for mange Lærere og Studenter, som vilde være optaget af deres Skole i September; dette Tidspunkt vilde ogsaa være heldigere for mange Landbrugere, der bedre vilde kunne forlade deres Farme i Juli. Columbus er ogsaa mere centralt beliggende og lettere tilgængeligt baade med Dampskibe og Sporvogne og bedre i Stand til at huse en stor Skare. Det syntes at være Guds særlige Ledelse; og vi modtog Indbydelsen.

³⁸Vi tænkte dengang intet med Hensyn til Tidspunktet udover, hvad der ovenfor er sagt. Vi begyndte dog straks at træffe Foranstaltninger til et stort Konvent. Resultaterne er nu blevet historiske. Det var uden Tvivl et af de største, hvis ikke det største, Konvent for Undersøgelse af rent bibelske Spørgsmaal, der nogen Sinds har været holdt. Der var mellem ti og tolv Tusinde Venner til Stede; og desuden var mange Tusinde andre til Stede i Hjerter og Aand, idet deres Bønner hver Dag steg op til Herren om at hans særlige Velsignelse maatte hvile over denne Sammenkomst af hans Folk. Alle Bibelstuder i den nærværende Sandhed var i Virkeligheden til Stede med Hjerter, Sind og Interesser.

³⁹For dem, der havde Lejlighed til at være personligt til Stede, var det klart fra Begyndelsen, at Herrens Velsignelse hvilede over dem. Vejret var herligt, Stedet og Indkvarteringsforholdene fortræffelige, og Forsamlingen øgedes daglig. Der hvilede over alle en særlig Forventning om, at Herren skulde udgyde en særlig Velsignelse.

⁴⁰Fredag Morgen den 26. Juli blev den store Forsamling storlig vederkvæget ved klarere Fremstillinger af Herrens Ord. Det var ved Slutningen af en opflamende Tale, at *Selskabets* Præsident forelagde en Resolution, som han havde givet Overskriften *EN ANKLAGE*, og som har været trykt i *Vagttaaarnet* og Dagspressen, og foreslog dens Vedtagelse af Konventet. Forslaget blev hurtigt støttet af en Del Brødre og blev enstemmigt vedtaget under stor Begejstring. Det blev straks efter foreslaet, at denne Resolution skulde bruges til fri Uddeling vidt og bredt. Stor blev Begejstringen, efterhaanden som Venerne kom til Klarhed over Anklagens Styrke og Sandhed. Den er en Anklage mod den gamle Verden og siger i lovlige, bibelske Vendinger, at Hedningernes Regering er slaaet fejl, at de for evigt er blevet afskaaret fra Guds Gunst, og den opfordrer Folkene til at anerkende det frembrydende Messiasrige.

⁴¹Som ovenfor nævnt var det ikke Konventskomiteen, der valgte de Datoer, der blev endelig fastsat. Tidspunktet blev fastsat af Handelskammeret i Columbus. Ikke før ved Slutningen af Konventet lagde man for første Gang Mærke til, at den Dato, der var fastsat for det offentlige Møde, 27. Juli 1924, netop dannede den nøjagtige Afslutning paa en Periode af *ti Aar* fra den 28. Juli 1914, da Verdenskrigen brød ud. Emnet for det offentlige Møde var: »Civilisationen er dødsdømt. Den gamle Verdens Ende er kommet, den nye Verden begynder.» Kunde vel et mere passende Emne have været valgt! Samme Søndag, den 27. Juli, holdt en Broder om Formiddagen en Tale for Konventet over Emnet: »Jubelaaret er kommet», og henledte vor Opmærksomhed paa de bibelske og historiske Beviser.

⁴²Forsamlingens Størrelse ved det offentlige Møde i

Stadion blev forskelligt anslaaet, fra 17000 og op til 25000, men denne Forsamling var kun en lille Del af dem, der havde været i Stand til at høre Foredraget. Ved Hjælp af Radiofonien vilde Hundrede Tusinder være i Stand til at høre lige saa godt som de, der sad i Stadion. Det er indlysende, at Radiofonien er givet os af Herren som et Middel til at naa ud til Offentligheden lige saa vel som Bogtrykkerkunsten hidtil har været det. Aviserne bragte desuden ogsaa ordrette Referater ud til mange tusinde, foruden dem der var til Stede. Ogsaa Udsendinge fra mange fremmede Lande var til Stede ved Konventet i Forventning om at bringe Budskabet med hjem og udbrede det i deres eget Land og paa deres eget Sprog. Naar en Sten kastes ud i Vandet, breder Ringene sig mere og mere, indtil de naar den fjerne Kyst. Saaledes vil ogsaa dette Budskab om Riget gaa ud ved Hjælp af Stemmer, Traktater, Aviser og Radio, indtil det har naaet Jordens Ender.

VORE DAGES BEGIVENHEDER FORUDSAGT

⁴³Skal vi sige, at alt dette blot er tilfældigt? Der er for mange Beviser for, at det ikke er tilfældigt: Anklagen imod den gamle Verdensorden, »Civilisationen er dødsdømt, den nye Verdensordning er nær«, Forkyndelsen af, at Jubelaaret er her, ganske nøjagtigt ti Aar efter Verdenskrigens Udbrud, der var Begyndelsen til Hedningemagternes Afsættelse, og den Omstændighed, at Tidspunktet blev bestemt af dem, der ikke havde nogen Interesse for Bibelens Tidsregning, og at Emnet for det offentlige Møde ikke var kendt, da Tidspunktet blev antaget, samt den Omstændighed, at den fastsatte Dag var i Slutningen af Juli, hvilket falder sammen med Tidspunktet Juli—August ved Begyndelsen og Slutningen af de 70 Aar, hvori Landet laa øde, der var direkte knyttet til Jubelaaret, saavel som Begyndelsen og Afslutningen paa Hedningernes Tider.

⁴⁴Ved Behandlingen af Jubelaaret i andet Bind af *Studier i Skriften* paapegede Broder Russell, at det sidste forbilledlige Jubelaar skulde smelte sammen med det modbilledlige Jubelaar og derfor med Rette kunde betragtes som Begyndelsen til Modbilledet. I Forbilledet vilde Aaret 1925 have været begrænset til de naturlige Israelitter. Hvad vilde da være mere rimeligt end at vente, at Aaret 1925 vil blive af særlig Interesse for de modbilledlige Israelitter?

⁴⁵I Forbilledet vilde Præsterne og Levitterne have været stærkt optaget hele Aaret med at hjælpe deres Slægtninge og Folket med paa rette Maade at ordne deres Forhold i Overensstemmelse med Loven og deres Arverettigheder. Dette vilde have fundet Sted som en Forberedelse for det Værk, der skulde tage sin Begyndelse i 1926 for Hedningerne. Hvis vi har fortolket Sagen ret, er 1926 fremdeles det Aar, da Guds Velsignelser skal begynde for Hedningerne. Hvad vilde da være mere rimeligt end at vente, at 1925 vil blive et meget bevæget og travlt Aar for de modbilledlige Israelitter, idet Gud da vil endeligt ordne og fastsætte deres Stilling i Legemet som en Forberedelse for den Del af deres Værk, der skal begynde i Hedningernes Interesse til den bestemte Tid? Det er derfor rimeligt at vente, at 1925 vil blive et Aar med meget svære Prøvelser for hver enkelt af de modbilledlige Israelitter. Hvad enten dette nu er den rette Slutning eller ikke, er det dog en Kendsgerning,

at Tusinder af Vennerne gennemgaar Ildprøver i næsten alle Retninger, dog ikke saa meget i doktriner Retning som hidtil, men mere i Retning af legemlige Vanskeligheder, økonomiske Vanskeligheder og Prøvelser i deres Familie. Disse Vanskeligheder synes at være taget hurtigt til i den senere Tid; og hvert enkelt Lægemed bliver aabenbart nu stillet paa en personlig Prøve og Undersøgelse med Hensyn til Broderkærlighed, Tro, Tillid, Lydighed mod Kristi Befalinger, taalmodig Udholdenhed og Standhaftighed over for det, han har opnaaet, og imod Indskydelser af enhver Slags. Det er en Kamp paa Liv og Død. Vi ser altsaa, at vi har god Grund til at vente Tilkendegivelse af Guds Ledelse og Beviser for, at vi er paa den rette Vej og udfører det rette Arbejde til rette Tid.

⁴⁶Der er et andet interessant Punkt i Forbindelse med Juli—August Tidspunktet: Som ovenfor nævnt var det den 17. Juli 1917, at Trængslerne paa Bethel kulminerede. Den 17. Juli 1917 er næsten nøjagtigt syv Aar før den 20. Juli 1924, da Konventet i Columbus begyndte. Menighedens Erfaringer i Løbet af disse syv Aar har været intet mindre end mirakuløse. I Juli 1917 saa det for mange ud til, at Arbejdet med Vold vilde blive standset og den mørke Nat begynde. Mørket tog til indtil Foraaret 1919. Syv Aar efter den Dag, da Sandheden tilsyneladende forsvandt bag en mørk Sky, straalte den med større Klarhed end nogen Sinde tidligere.

⁴⁷Nogle vil maaske være tilbøjelige til at tage alt dette let. Det var ogsaa Indbyggerne i Nazareth, da Jesu sagde til dem, at Profetens Ord blev opfyldt for deres Øjne. For os er det i Sandhed en Grund til Fryd og Glæde, at vi ser disse Beviser paa Guds Omsorg og Interesse for sit Folk og hans Ledelse af deres Gerning; og vi tilskyndes derved til at ile videre med forøget Nidkærlighed, forvisset om, at Herren stadig direkte leder det hele, og at han udfører sit Værk nøjagtigt til den planlagte Tid. Det er ikke ofte, han gør sit Folk opmærksom paa, naar de passerer gennem nogle forud bestemte Erfaringer. Naar vi holder os alle de tidligere nævnte historiske og haandgribelige Kendsgerninger for Øje, hvem kan da sige, at Jehova ikke havde Tidspunktet for Columbuskonventet for Øje, da han sendte Nebukadnezar hen for at kræve Gælden i Juli 606 f. Kr., for 2530 Aar siden? Viser det ikke ogsaa, i Henhold til de ovenfor nævnte Tidspunkter, at det sidste forbilledlige Jubelaar begyndte i Juli 1924 i Stedet for i Oktober, og at det modbilledlige Jubelaar kan begynde omkring Juli—August 1925? Vilde det være urimeligt at vente, at Jehova vilde kendetegne dette Tidspunkt for Verden lige saa tydeligt, som han gjorde i 1914? Og lige saa tydeligt som han kendetegnede Begyndelsen af 1925 for Menigheden?

1926

⁴⁸At 1925 vil blive et enestaaende Aar er tydeligt.

⁴⁹Katolikkerne fejrer deres »Jubelaar«, der begyndte Juleaften den 24. December 1924. Sankt Peters »Jubeldør« i Rom blev aabnet af Paven paa det Tidspunkt, og den skal staa aaben i et Aar. Alle, som gaar gennem denne Dør, har faaet Løfte om hans særlige Velsignelse. Rom venter, at hundrede Tusinder skal benytte sig af denne særlige Gunst og træffer store Forberedelser til at tage imod de store Skarer, der vil besøge Staden i Løbet af Aaret 1925.

⁵⁰Jøderne ser ogsaa hen til 1925 og venter at faa en eller anden særlig Velsignelse fra Jehova, selv om de ikke gør sig rigtig klart, hvad det kan blive. Vi ved ikke, hvor de skulde have faaet deres Underretning fra, hvis ikke de har læst noget af vort Selskabs Litteratur. Ikke desto mindre er de forventningsfulde. Forskellige protestantiske Sekter bedrøves over den Mangel paa Interesse for Religionen, som deres Forsamlinger viser, og de forsøger paa forskellige Maader at overvinde den.

⁵¹Det synes at være en Svaghed hos mange Bibelstudenter, at hvis de finder et fremtidigt Aarstal i Bibelen, samler de straks saa mange Profetier som muligt om dette Aarstal. Dette har været Aarsag til mange Sigtelser i Fortiden. Saa vidt vi husker, har de forudsete Aarstal altid været rigtige. Vanskeligheden skyldtes den Omstændighed, at Vennerne oppustede deres Fantasi og Forventninger langt ud over Rimelighedens Grænser, og da disse Forventninger saa faldt sammen, var de tilbøjelige til at kaste alt over Bord. Uden Tvivl havde Mr. Miller Ret, da han fandt 1844 i Bibelen. Men han ventede for meget. 1874 blev ogsaa med Lethed fundet. 1878 var ogsaa et afmærket Aarstal, et Aarstal, som forarsagede Broder Russell en svær Prøve, indtil han rettede sine Forventninger, som det ses i »Høstsigtelser« fra April 1894, der nu er udsolgt. Mange kan huske, hvor »urokkelig sikre« nogle var med Hensyn til 1914. Uden Tvivl fandt Herren Behag i den Nidkærhed, hans Tjenere lagde for Dagen; men havde de bibelske Grunde for alt det, de ventede i det Aar? Lad os derfor være forsigtige med forud at fastslaa Enkeltheder. Herren vil klargøre dem for os, saa snart de bliver Mad i den rette Tid. Vi er dog forvisset om, at han ikke vil irrettesætte os, hvis vi med Iver og Ærbødighed ransager det, som maaske vil blive afsløret, og ogsaa giver Agt paa Kendsgerningerne rundt om os.

⁵²Vi kan med Rimelighed vente, at 1925 vil blive et meget virksomt Aar for de hellige, som er paa denne Side Forhængt, og ogsaa at Modstanderen vil blive mere og mere virksom i sin Modstand, fordi han ved, at han kun har en liden Tid tilbage. Verden vil være saa stærkt optaget af sine egne Vanskeligheder og Trængsler, at den ikke vil have ret megen Tid til at tænke paa andre Ting, indtil Menneskene vaagner op til Forstaaelse af, at alle deres Planer blot har været Sæbebobler, og at Sandheden er blevet forkyndt rundt om paa Jorden. Modstanderen vil snart bibringe dem den Tanke, at Sandhedens Forkyndelse har været Aarsag til deres Skuffelser. Derved vil de blive vrede, og de vil maaske træffe strenge Foranstaltninger for at undertrykke den, for at aflede Opmærksomheden fra sig selv og bibeholde deres Magt over Masserne. Hvor længe det vil vare, inden de forsøger dette, ved vi ikke, og det behøver vi heller ikke at bekymre os om. Vor Høvding er fuldt ud Herre over Situationen, og Sejren er ham vis.

⁵³Ingen behøver Brillen for at se, at Verden, baade paa det politiske, finansielle, religiøse, nationale og internationale Omraade, er forvirret og ængstelig. Ingen kan med Sikkerhed forudsige, hvad der vil ske, ikke engang i Løbet af det kommende Aar; men Gud har i sit Ord i store Træk tilkendegivet mange Ting, som endnu skal ske. Han har ikke nøjagtigt gjort Rede for deres Rækkefølge. Lad os derfor først lægge Mærke til nogle Profetier, som endnu ikke er opfyldte.

⁵⁴Babylon er endnu ikke kastet i Havet som en Mølle-

sten. (Aabenbaringen 18, 21) Slaget ved Harmagedon er endnu ikke udkæmpet. (Aabenbaringen 16, 16) Den forfærdelige Trængselstid, hvis Lige aldrig har været, er endnu ikke kommet over Jorden. (Matthæus 24, 21, 22) Djævelen skal bindes og kastes i Fængsel. (Aabenbaringen 20, 1-4) De sidste af de hellige skal forvandles. (1 Thessaloniker 4, 15-17) Lammet skal drage ud til Sejrr. (Aabenbaringen 17, 14) Fortidens værdige skal kaldes frem og sættes til Fyrster paa den hele Jord. (Apostlenes Gerninger 7, 5; Daniel 12, 13; Hebræerne 11, 13; Psalme 45, 17) Jakob skal opleve sin Trængselstid. (Ezekiel 38, 14-23) Alle de Profetier, der har at gøre med selve Tusindaarsriget, skal ogsaa opfyldes.

VELSIGNELSE GENNEM JØDERNE

⁵⁵Vi ved, at Genoprettelsesværket maa begynde med Jøderne og gaa ud til den øvrige Verden gennem dem. Da Bibelen viser, at Jerusalem skal være Verdens Hovedstad, og at Fortidens værdige skal være Fyrster paa hele Jorden, har vi Grund til at vente, at Rigets Gerning vil begynde i Jerusalem. (Esajas 2, 3; 27, 13; Sakarias 14, 17) Jerusalem vil behøve en hel Del Rensning, før den vil være skikket til at være Verdens Hovedstad. Byen vil maaske undergaa Forandringer hele Tusindaarsriget igennem, men det vil kræve adskillige Aar at udføre noget nødvendigt forberedende Arbejde.

⁵⁶Ifølge Profetien maa vi vente, at der vil komme en Tid med stor Fremgang for Palæstina, en Fremgang, som ikke vil udstrække sig til Hedningerne. Det vil blive nødvendigt for Hedningerne at bede om den, saaledes som det er vist i Esajas 2, 2-4. Nogle af Hedningerne vil behøve nogen Tid for at overvinde deres naturlige Fordom imod Jøderne og ydmyge sig selv tilstrækkeligt til at modtage Begunstigelser gennem dem. De vil uden Tvivl behøve nogle af de strenge Erfaringer, der omtales i Sakarias 14, 17-19.

⁵⁷Hvad enten de Velsignelser, der her omtales som Regn, er bogstavelige eller ikke, er det klart, at det er noget, der betegner Guds Gunst. Hvis der menes bogstaveligt Regn, kan der maaske behøves adskillige Aars Tørke, før Hedningerne vil tilskrive Regnmangelen deres Uvillighed til at bede om Guds Velsignelser gennem Israellitterne. Alt dette vil tage mere eller mindre Tid.

⁵⁸I Fortiden har Gud handlet først med Jøderne og derefter med Hedningerne; og Profetierne viser, at Gud fremdeles vil bruge denne Fremgangsmaade. (Sakarias 8, 20-23) Idet Jøderne faar forøget Gunst fra Gud ved at anerkende Fortidens værdige som Jehovas Repræsentanter og ved at indordne sig under hans Planer, vil Sygdom og Død hurtig tage af og snart efter forsvinde helt. Jøderne vil vandre fremad ad Hellighedens banede Vej, i legemlig Henseende saavel som paa andre Maader. Hedningerne vil snart lægge Mærke til disse Velsignelser, og de vil begynde at længes efter lignende Gunstbevisninger. Det vil blive et af de Midler, Jehova vil anvende for at bringe dem til at søge ham. Maaske er det saadanne Velsignelser, der omtales som »Regn« i Sakarias 14, 17. Ligesom bogstaveligt Regn forfrisker det nyslaaede Græs, saaledes vil Velsignelsens Regnstrømme forfriske og genoplive Menneskeslægten henvisnede Forhaabninger. — Psalme 72, 6-9; Apostlenes Gerninger 3, 19.

⁵⁹Vi kender ingen Skriftsteder, der siger, at Døden

øjeblikkelig vil høre fuldstændig op over hele Jorden, saa snart Riget er oprettet i Jerusalem. Tværtimod viser Esajas 2, 2-4, Mika 4, 1, 2 og Sakarias 14, 16-19, at Folkeslagene skal drage op til Jerusalem for at faa Velsignelser — ikke at de skal drage op enkeltvis, men i hvert Fald ved Repræsentanter. »Bed, saa skal eder gives« vil uden Tvivl blive Loven i den kommende Tidsalder. Alle Genoprettelsens Velsignelser vil blive skænket til Overflod, men vil ikke blive nogen paatvunget.

⁶⁰Paa Grundlag af allerede anførte Skriftsteder og mange andre er vi berettiget til at vente, at efter at Riget er oprettet i Jerusalem, vil dets Indflydelse hurtigt brede sig ud til Jordens yderste Egne. Hvor hurtigt det vil ske, har vi ikke faaet Underretning om, men med alle de moderne Bekvemmeligheder skulde det ikke tage ret lang Tid. Efter al Sandsynlighed vil der først blive handlet med de retfærdige, som vil blive ført igennem Trængselstiden, før de døde vil blive ført frem fra Gravene. Det er derfor ikke urimeligt at tænke sig, at der vil hengaa fem og tyve Aar og muligvis mere, før Opvækkelsen af de døde vil begynde.

TRÆNGSELSTIDEN

⁶¹Nogle vil maaske mene, at vi forventer en rolig Overgang fra den nuværende Tilstand til Kristi Rige. Vi har ingen Støtte i Bibelen for en saadan Forventning. Selv om vi kun havde den nuværende Verdenssituation at dømme ud fra, siger Fornuften os, at med det Højtryk og den Spænding, der er over hele Verden, baade paa det politiske, finansielle og religiøse Omraade og i Retning af Fanatisme og Uvidenhed, og med den Skurren og Hede, der allerede er mellem alle Virksomheder som Følge af Selviskhedens og Overtroens Friktion, vil det være umuligt at iværksætte de store Forandringer, der skildres i Bibelen, uden voldsomme Sammenstød mellem de stridende Parter; og disse Sammenstød maa nødvendigvis medføre stor Trængsel, Nød og Tab af Liv og Ejendom. Guds Ord lader os heller ikke i Tvivl desangaaende. Esajas 13, 1-13; Joel 2, 1-11; Psalme 46, 8-11 og Matthæus 24, 21, 22 taler i tydelige Vendinger. Folkene i Verden er endnu ikke villige til at anerkende deres Uduelighed til at frelse sig selv, ikke engang til at anerkende Jehova selv som Lederen. Guds Magt vil være fornøden. »Jeg vil gøre Ende paa de hovmodiges Stolthed og nedkue Voldsmænds Overmod.« — Esajas 13, 11.

⁶²Der er for nylig gjort Opfindelser, hvorved man kan ødelægge Liv og Ejendom i en saadan Grad, at Blodet næsten stivner, naar man tænker derpaa. Gud vil lade Ødelæggelsen gaa saa vidt, saa den gør Menneskene ædrue ved selve sin Rædsel og Gru. Afsløringen af Uret-

ferdigheden paa de høje Steder bereder Folkene til selv at tage Hævn, og stor vil deres Vrede være, naar først de begynder.

⁶³Den franske Revolution giver os et Billede af, hvad et afsindigt Folk kan gøre. Verden holdt Vejret i Rædsel og søgte at dække sine Øjne for det afskyelige Syn. Det franske Folk behøvede mange Aar for at komme sig oven paa denne Rystelse. Der er ikke sagt, hvor lang Tid Verden vil behøve for at komme til sig selv efter dette Sammenbrud.

⁶⁴Hvor meget af alt dette, der skal ske i 1926 er ikke sagt. *For Tiden* kan vi ikke finde noget bestemt Aarstal fastsat i Bibelen ud over 1926. Da Bibelstuderterne fandt 1914 i Bibelen, forkyndte de om det vidt og bredt, men Herren lod Sløret dække over dette Aarstal, indtil vi havde naaet det. Gud beseglede 1914, og det Værk, som da begyndte, fortsattes stadig. Vi finder, at Aarstallet 1925—1926 er klart vist i Profetierne, og Herren har ikke løftet Sløret tilstrækkeligt til, at vi kan se længere frem. Vi er forvissede om, at han vil sætte sit Segl paa dette Aarstal lige saa tydeligt, som han gjorde det i 1914, og derefter vil han lade os se længere frem, saa hurtigt og saa langt, som det vil være til Gavn for os.

⁶⁵Lad os af vore tidligere Erfaringer lære ikke at være altfor bestemte i vore Udtalelser vedrørende Enkeltheder. Vi behøver ikke at nære Bekymringer. Vi ved, at »Herren ved«. Vi vil hellere vandre med ham i Tro end gaa alene i Beskuelse; vi vil hellere vandre med ham i Mørke end gaa alene i Lyset.

⁶⁶Mange af os vil maaske blive kaldt hjem i Løbet af 1925 og 1926. Men er det ikke for os det samme, om vi skal kaldes hjem, eller om Jehova vil lade nogle af os blive her lidt endnu for at udføre noget mere Arbejde? Hvis vi er trofaste, er vi lige saa velbehagelige og antagelige paa denne Side Forhænget og lige saa sikre paa vor Belønning. Da vi har et saa herligt Haab og rundt omkring os har saa rigelige Beviser paa Guds Magt og Beskyttelse og Ledelse, bør enhver indviet føle sig inspireret til at anvende al mulig Kraft og Energi for at fuldende sit Løb som en Sejrvinder. Lad os gaa ud med Tillid og Fortrøstning, løfte Kongens Banner højt og forkynde: »Herren er blevet Konge.« — Psalme 96, 10; Esajas 52, 7, 8.

⁶⁷Naar vi saaledes tager fat paa Arbejdet med Flid og Nidkærlighed og synger til, medens vi stoler paa, at Jehova vil skænke os alt, hvad vi behøver, styrker vi vort Sind imod Modstanderens brændende Pile og forøger vort Mod og kan saaledes ogsaa være til Opmuntring for andre. — Romerne 16, 20.

(The Watch Tower 15. Februar 1925.)

KOMMENTARER TIL VIDNESBYRDSTEKSTER

TEKSTEN FOR 1. APRIL

»Gud hjælper den, naar Morgenen frembryder.« — Psalme 46, 6.

Den første Del af Kristi Regering, efter at han har taget sin Magt, og før de onde Systemer er knust, betegnes i Bibelen som en Mørkets Tid. De hellige Profeter har forudsagt, at der skulde være Forstyrrelser og Uroligheder indenfor de synlige Tings Omraade, at de organiserede Verdensmagter skulde være af Lave og Folkene

i Forvirring og Nød, at de stridende Partier vilde blive mere og mere rasende, og at den saakaldte Civilisation vilde være i en Tilstand af Opløsning. De haandgribelige Kendsgerninger viser, at vi har naaet denne Tid.

Vi kan drage den Slutning ud fra Sammenhængen i vor Tekst, at de raadende Forhold kunde bevirke, at Frygt vilde gribe alle, selv de indviede, men at alle, som stoler fuldstændigt paa Herren, ikke vil have nogen